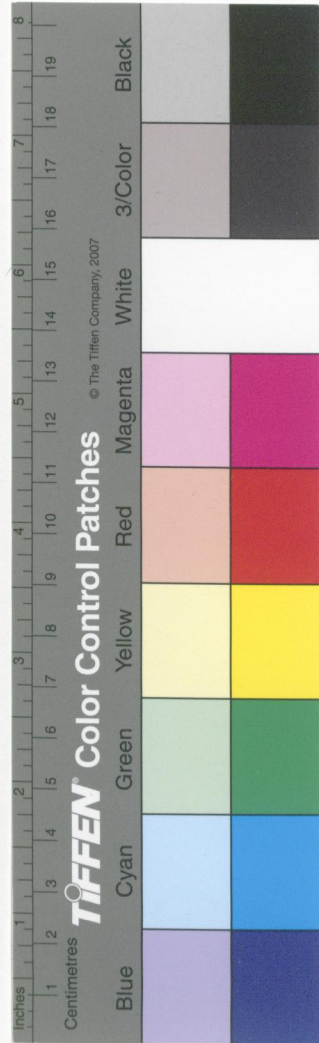
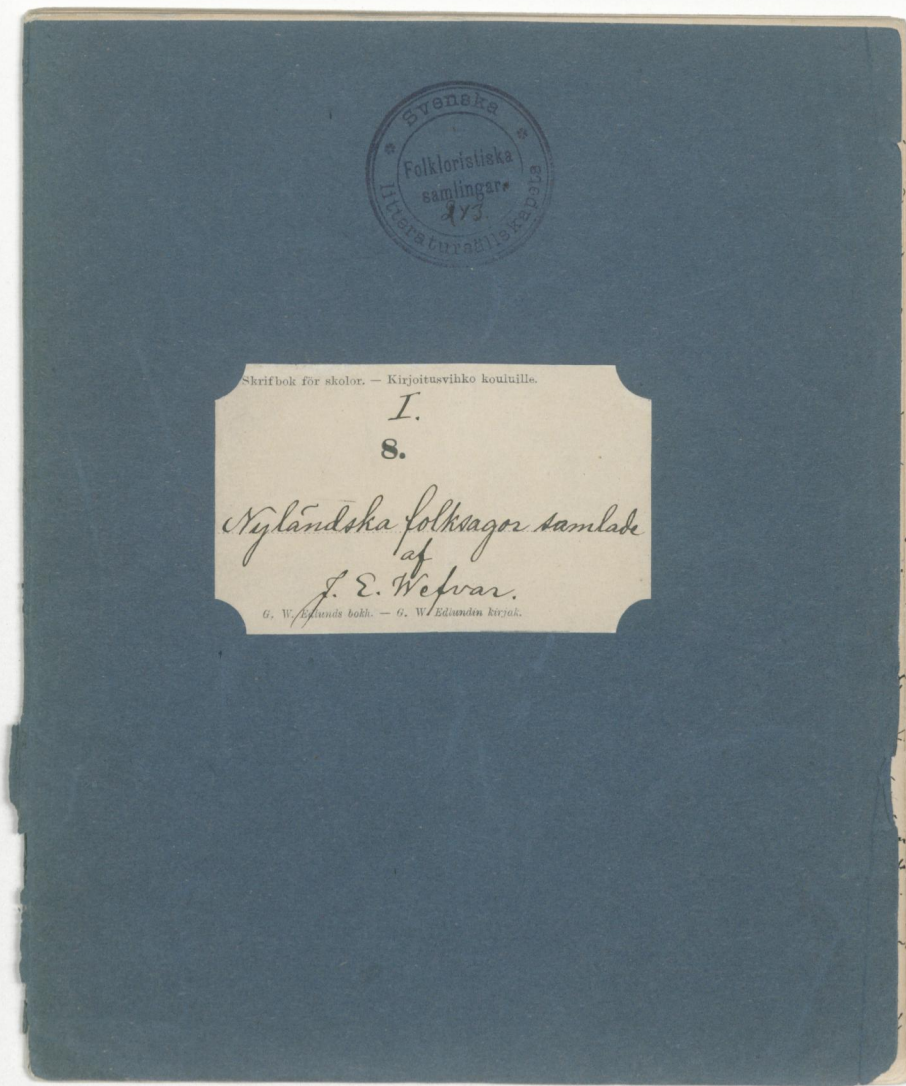

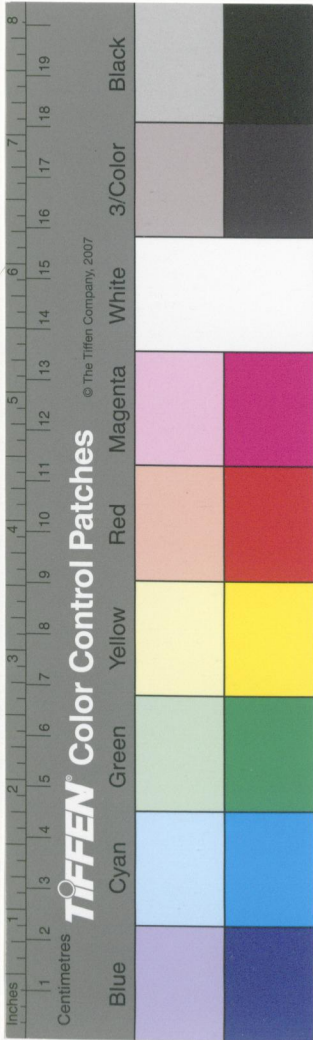
1. Pöjken om trollen ^{Trin} ^{Kanis} ^{to 10.}

En gång fann han torparpojken, vars mor ädd han liden köjts.
 far till flått och fäli han kuddar, den hendas mor ansis ädd.
 Nu mpet to först han flickan, som ädd han stiga. Pojken sold
 to kuddan och den där flickan och fick han spottstyggar och den där
 fligan för den. To an komd innu, so grata mor ansis, foran
 ädd sold bort kuddan för han spottpång och han stiga. Men
 då so för pojken till hätt bärge och ädd fligan messe. En klättra
 nu hafft på bärge och to jikk trappor ner till bärge. Pojken jikk to
 ner och tar va som hätt ännu rums. Pojken bulta på dörr
 och vild hinn. Men gumman kom och släppte hinn an. Men friga:
 "ur a till komi till." "Jag anholder om nattkvarter, det är jag
 just väder där uti." svarar pojken. "Ne ska jag jo de nattkvarter,
 men to trollo kommer innu, so hätor an hafft de," tykt gumman
 och jömd an till hätt hafft. To trollo komd, so foran "jag
 loftar kristna människors blod." "E hä bärge hätt vildbror, som
 jag ädd släkt och luga till natten, so loftar jag häta," tykt gumman.
 Trollo hätt so färdig bärge an räknar pängar. Men räknar pängar, till
 an somma. To för pojken är nu pängar ansis och to bort fligan.
 To an han till ädd varit innu, so foran hätor nu fligan till de
 där bärge. To an trappa ner, so bulta an hätor på dörr och vild hinn.
 "Trollo hätor hafft de," tykt gumman, som höjerna dörr. "Till hätt
 jag vill jor höjerna natten, i regnar och blöjor tar hätt," friga pojken.
 "Om hätt trollo fann häta hafft de," tykt gumman och foran till
 han kopart till. To trollo komd innu, so tykt an: "jag loftar

2
kristna männs blod." "Tu inbillar de, vi ska flakta ben
ara, så e den, som tu fjändar vorder dris, fäsa gumman
ho ja: "gå häls". Trolle kät, ho to an a häls, höjja
an räkn jilver o gull, an räkn, tills an somnar.
To för pojstjen när me attsamman o fjända för bort.
Nu va an tri här imma, to an to stigan o för ti
bärgo. So framt an komd kops, so va e som trappor
när. Pojstjen bulta po dörr o vild kinn. Gumman för a n.
An bijara nu nätkvartir som tom två förra gongona. En
vild hit löva nätkvartir, för an frakta för trolle, utan ja:
"to trolle kombor imma, so häls an kops de." "Hus jömd häls
an hit tjilten hi frukt. To trolle komd imma, so ja an: "jor loftar kristna
mänsors blod." "E hä vildbrä, som tu fruktseftor, fäsa gumman
Trolle vild singa trö e, utan to löti ofku hi hitil. Gumman fik
an nanta hövortala ti gå häls ho hit hi hitil, an adol vör
no drakk, tills an somnar. Nu fjända pojstjen fram an to bort vör
an laga fr nu bort oför sin väg. To trolle vakna, so sprang an hit
loftar pojstjen. Pojstjen rykt stigan hundra so trolle full hi joel fr.
To imma an milt an flicken som tykt kullans ans. En ja to: "nu först
hö din kuller bitallor." *Berättad af Thomas Norström i Torgsholmen i
Lindby i Hälsö.*

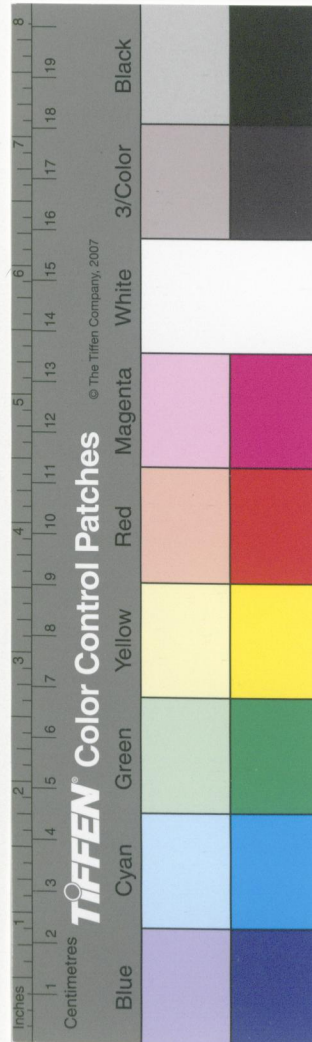
2. Den försvunna brudgummen *Tr. N:o 102*
(Från *Bojo* i *Varianter* för *Komma i Tori*)
3
He va iingong två unga pojkar, som löva varandra
he löfts o ingikk förbund, at dom skv bjöd varandra
ti bröllop, vart dom an skv vara, fast den ierna
o skv vara dyddor. Sin so dyddel den ierna o bliv
higravagor. To ien tid kuddel varit, so kom den andor ti
gift se. När an skv holl bröllop, so fundara an, om
an skv gå ti gravon o lie' hi gambla vän ti bröllop.
Hän gick o bulta po gravon. To an bulta po dörr
ien stund, so kom den dydda ut o fricka: "va vilt du?"
"Ja kombor för ti lie' de ti bröllops milt storsvart
ävtal, som vi hadd komi övrensom, fäsa brugummin.
"Noh kom tu först imma ti me o fr, huc ja bifinnom,
fäsa den dydda. Brugummin gick. Hän tykt
to, at an vandra övver gryfna fält o grönkan
äggare. Den dydda visa in vör alt vakker trög
lar o landskap, liksom an skv ha vandra hoer
i varden i itt vakker landskap o i en bihagligt
To dom vandra ien tid, so ja den dydda: "Ha du int

4
guä libäke, bruden börjar vänta de². "Int
ha ja ännu vare so länge, ja ha just komi
inn, ja ha just börja si, hur du här hoer."
Svarar brudgummen. Sien to den väter hadd
vandras i en tid, so uppmärka den dydd, in
väter ti vändom. Plutligen so vand an
libäke, fast an tykt, at an ännu so lita hadd
fitt när kerlihieter hans. To an kom
libäke in graven, so va all förändra, so an
ingga känd väter se, o ingga mänskje känd in.
All va so frävent för in, som an hadd komi
ti i en annan värld. Int känd an
håldor nuen mänskje. Sien so börja an
tala me folk för ti fua vitar, hur att
po so kort tid hadd blivi so förändra.
Men ingga rund jäg håldor gie in upp
lysning, hur att va so förändra. Ti fitt so
träffa an i en gamal gumma o lät si
i tal om hinner. Han bisatta to, it för

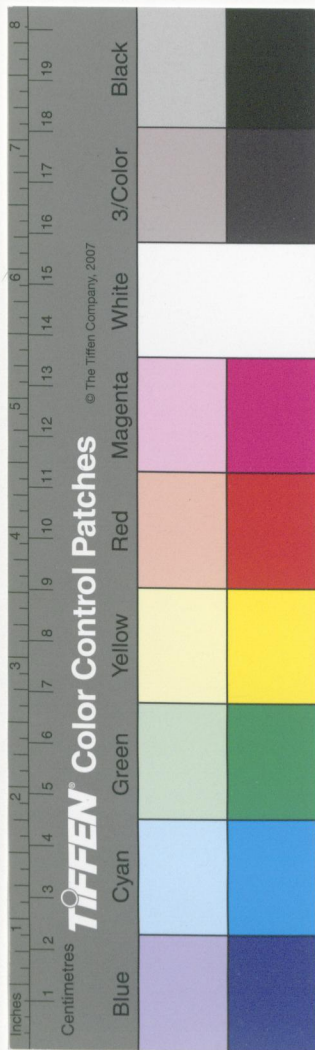
5
i en long tid libäke för nogo 150 nör hadd i en brudgumma
försonnir, utan at nuen vist, vast an hadd tigr
vegin. Han se, at hennas försoellor fua bisatta för
hennas. Brudgummen giss to, at e pa Han solust, som hadd försonnir.
in dydd o frukt Bisatta af I Test toforn i Reyby
Laga. Test är hennas från Cravais i Osterbotten
Hägräprättjind var han öfver några år stadel frön, *och lät försonnir, han
allt i sin tid, i Reyby
Laga*
Det är troligt att han host denna bisatt i *frön
af hennas bisattor*
hem att, liksom de andra här följande fögnerne.
I Vörö ha jag upptäknat en variant af
jamma jagu med en liten variation.

3. Mannen och hans tre brudar. *frin. Hojs*
Gle va i en gång i en gräsk, som hadd tre brudar, men
tom vist ingga he, utan tom. trödd i en oar se i en gamm
varan hans brud. Sien om i en kvöld ba an dan att
til se. Tom kom, men ingga när dom vist an dan, *brud i en*
va gliran an i en. To dom kom, so ba an dan
stigi in i basten. Sien so stängda dörn fast o tänd
i eld po basten o bränd opp den tike nu tom
där flickona. To an hadd jort i den, *frin* an

6
quar inn, nu to an kom þó trappan, þó
full af stíndyf þó gólvi. Hún blív þín bi-
grávar, nú hún hadd eldur ró i grávon, utan
þó úi kirkdörn me akslun mót mínn. Slan
þó tar þó længi, at alla blív vana tí þí an
stua tar. Búal fóknaðs iégi þak o frámræði
því in stua bítandi þó sama stalla. Önn
dóm fyrd in i grávon, þó inga hildit hær
tar, utan þránt þó an uátar þó sama
stalla úi kirkdörn me akslun stýpðel mót mínn.
Þín þó hær o þó iéngang at úi hær kom
riðjand o to inn þó jástjivarquáln. Hún þá
st þígan: "quá eftir þú dær biirangla þó stua
ú kirkmann o bær þí e, þó þá fua þí e"
Hún jörd þó an þá o þá opp þú dær biir-
rangla tí jástjivarquáln. Þín to un fyrd
o líbik, þó to biirangla fast un o þáftint
bort unna, utan þó buida armanar önn un
o þáftint bort un, fast un þó þýkt ríð þýps

frúar e. Þú dygðu þá: "þú þýppar int, önn dær int quar
inn i kirkjón o bær þó dær trí flikkóna, þó þýtt
o þýttar tar, þóluat me." "Hún þýppar þá þí, kirk-
dörnast fast, þó flikkan. "Þó á þó opp, þó an dær
dygðu. Hún gíkk o dörn va opp. To un kom inn i
kirkjón, þó þat trí flikkar vír allar o þýtt, o þýtt
brann. Tar hadd þó þá alla náttur o þýtt and
þín dóm blív oppbrændur bostan. Flikkan þá at
dóm þú þóluat þí myrdan, þó hadd brænd opp dóm.
o þó an nu stua ví kirkdörn. "Þá in inga þóluat o i
an, þó an tar o leörja þýttar anjo. Flikkan gíkk to
út o þá o dær dygðu: inga þóluat tar dær." Hún þó
to uátar armanar þí an un, þó un int þýtt bort.
Hún þó þýtt ríð þýtt men inga þýtt hún bort. Hún þýtt:
"int þýttar þú bort, önn dær int quar inn i kirkjón o bær
flikkóna þóluat me." Hún gíkk uátar inn i kirkjón
o þá þó dær flikkóna þóluat þí þó þýttar. "Þá in
þóluat in inga, þó an tar. "Þó þóluat to þó
mín þáld, þó þá þýttar bort, annars þó þýttar an

"meji" "Naii" vi förluätor in int, "para tom. Flick-
 kan gikk uäto ti den dygda vi kördörn o ja:
 igga förluätor tom ch. Han ^{to} hinner to uätor i ar-
 mana jina o påft int bort un. Han tykt bara:
 "tu sippas int bort, föran du går i kördjorn
 o bier tom där flickona, som jigger vi al-
 tars förluäto me". Han gikk to uätor inn i kördjorn
 för tridigongon o bär tom där flickona, som fat
 o jigger, at dom sken förluätin, so sken han sipp
 bort. "Naii" vi förluäto int, "para tom o böcja
 uätor jigger. "Nah om ni int vill förluäto in
 för min skuld, so förluätin an för Kristi skuld,
 tykt flickan. För Kristi skuld förluäto vi in,
 para tom där flickonon. Me jama so flekna
 jussna som brann o flickona förfvann, o
 han som sto vi kördörn lika som. He bliev
 röckt, so flickan fikk quä himm i mörkna.
 Berättad af J. West i Ryby i Lojo.

4. Den förskjutna prästfrun ^{tr. 149.} 9
 He va i engong i en pigas, som gena i en präst, som va
 enklign. Han va i en dukligor flicka, som i flöran när
 hadd vari som pigas so prästgvaln. Tom va i en
 dukligor flicka, so gifta prästen se me un. To dom
 hadd vari gifta i en tid, föciga från när man pi-
 kan den juä förluätolsa, som ha tagi livo nästri bärn
 "Det är lika omöjligt som att ett trääd skulle kunna
 växa härifrån joffaw upp till taket och därifrån
 ner till golvet tillbaka, an en så stor syndare skulle
 kunna få syndernas förlåtelse, para prästen. "Ja i
 so stor syndare, för ja ha tagi livo när tri minskain,
 tykt frun. To prästen hyrd hi, so ja an: "dä skall du
 ikke håller mera komma för minn ögon o kyrkel
 bort un. Synkelon fin börje från nu vandra som den inint.
 To un hadd vandra i en tid, so kom un i haig i en
 kändor präst, som un hadd lært so känn i sin nans
 hüs. Han gikk nu til han o föciga jama från gän-
 toer. Han para: "om du förändror ditt jinnu och

ker Gud om förlåtelse, ja är Han dig nådig
 och förlåter dig dina synder. Han ja vidare:
 vill du hafva ett förändradt hjärta, ja kan
 jag vara dig behjälptig. Han klined to
 posse krigan o kappan o so gick dom i
 kirkjon. Prästen gick to po altars o ba Gud
 för ennar, o hun ba mig. To prästen ba, kom trui
 flikkbarn framme ti altars o ja: "vi förlåter
 ier." Prästen förför ti bi. To an hadd bidd i en
 stund, so kom icke lito gossbarn o ja: "ja kan int
 förlåta, för hadd ja swat livar so hadd ja blivi
 i en storman, som hadd fyrd monga ti jähig
 hieton." Prästen ba att ivrigani o innerligani
 o den där lilla gossen sto vir altars o hyrd pui.
 To prästen ba for ivrigast, ja den där lilla gossen:
 "nu här ja tilluckols at förlåta ier." Prästen
 gick nu bort i kirkjon o prästfrun vandra
 himnåt. To an kom himne, so gick an om
 knielden inn i kyrka o friegs, om an sku fa

natukvarlier. To gick pigan ti prästen o ja: "här en ¹¹
 i en reisandi kvinna, som vill vil ossor natten." Köken
 kaffo ot henne. "Ja prästen. Tom jörd so. Men inga
 drakk hun, utan fyrd i engong mun full. Tom gick
 to o fyrd ot prästen, at den reisandi inga drakk kaffo,
 utan fyrd bara i en mun full. "Köken lio ot henne".
 Tom jörd so. Men hun fyrd bara i engong mun full
 o inga drakk an. Tom gick to uator o ja ot prästen
 at an inga drikkor lio haldor. "Lagis mat ot henne",
 ja prästen. Tom jörd so. Men hun uat bara i en
 tuggo. Tom gick to uator inn ti prästen o ja: "inga
 äter den reisandi haldor o inga förtor han va vi
 gior henne." Beddon ot henne: so kyskamar-
 golvo i de bästa klinedor, ja prästen for an sku hadd
 ana vamm an va. Tom bedde ot an i den bästa klinedor.
 Om morin, to den kom inn i kamaren, so va an borte.
 To dörsana va fast, so förför dom int, hur an hadd
 kunn slippe bort. Ti flut hitta dom an mellan
 kakelstens spisen o väggin. Han va fyrdor. Prästen

Kamaren hade villt tre väksi fruans soffan ti taks
o fruans taks ti golvs. So fikk prästen om morin
fr i fana rumsom an ja, at e vor omöjligt
för fru'n hansi, som hade mytoda två buän
ti fru's fyndor nas förslutols som at äta tro
sku kunn väksi fruans soffan ti taks o fruans
taks tillika ti golvs, at e inga va omöjligt. He
som an int trödd, skied nämligen at fru'n hansi
sku fru's fyndor nas förslutols.

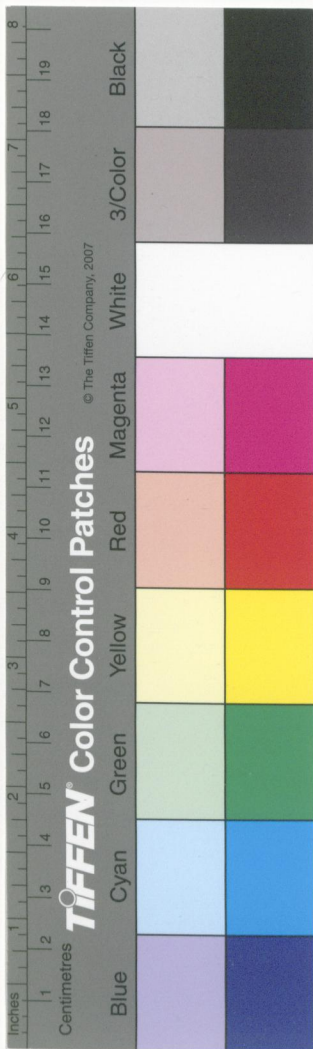
Berättad af J. West i Ryby i Lojo.

fr. 244.

5. De två liggargossarne
(från Lojo)

Två liggargossar förr i världen, i Stockholm
gikk opp på stöts i kyrks o ligard se mät.
Tom jörd so fläran gongor. Si en i en dā to
dom kom, två kungen må armana i fönstra
o hämta frisk luft i sommarvårman. Han hypod,
va tom där pojkanas tala. Tom gikk o

fundiera o strid. Den i ena när som ja: "Än som Gud
vill hjälpa, han är hjälpen." Den andra nätor tykt:
"Nej, du som kungen vill hjälpa, är hjälpen." Att he
der hypod kungen. Tor an två må armana i gong-
fönstra. Si en so lät an bägar bakat två lika-
flora vieltbrygsballor för tom där pojkanas
räkning. Den i ena bullen lät an fylla mäd-
gator. To tom där pojkanas si enuätor i en gong
kom opp ti kungliga kyrks, jogar kungen tom
där bullona o dom, i en o vardiera. Han som
ja: "Än som kungen hjälper, är hjälpen," fikk
bullen må dugåtona. Pojkanas takka nyki
för va dom fikk, o gikk sin väg. To dom kom
ut på gatan, so tykt du pojken, som fikk bullen
må dugåtona i, som an inga vist när, utan tykt
an va bara klumpogani o tyngri än den andra o karbä-
bratu sin: "Skä vi byt ballona?" He friska an bara
för ti fru i en rättari ballo. Den andra pojken,
som va liknagd må ballonas fason bytt bort ti
tykt at de va desamma hur
här uti

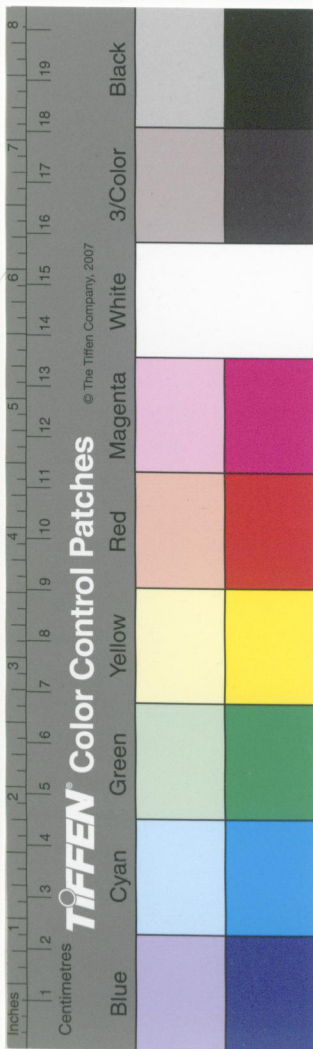
sin bullo mót den andra, som va fulant o klun-
 jagari. Ién so skildist dom uät. Efter nua-
 gra dagar so kom den pojkin, som fikk den ful-
 lant bullon, som dugatona va i, opp ti kung-
 lige kykko po flots för ti bigara mät ot se.
 Kuggin träffa to o ti ligg mä armarna i gong-
 förtro för ti walk se. Han fua to pojkin
 kom o känd uätor in o friega to an kom opp:
 "Hvar har du din kamrat?" "Ingu ha ja
 sitt in, fien vi va har förra gongon, o
 skildist uät, "para pojkin." "Hvar har du din
 balla, som du fick hä?" "friega kuggin, vide-
 re." "Ja biyt boot du mä min kambats
 bullo o fikk hanser i statts o du ha ja äti
 opp." "para pojkin." Kuggin fant to, at den,
 som Gud vill jätpra, ä hulpin o int den
 som kuggin vill jätpra.

Berättad af T. Väst i Västby i Lojo.

Tintorparn

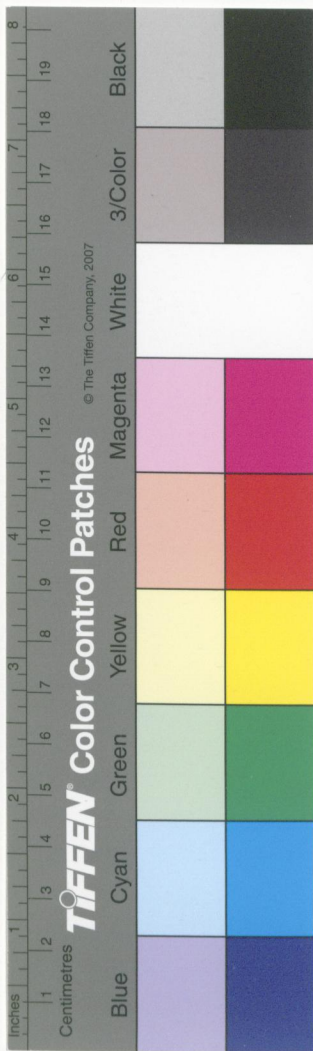
(Trän Lojo) Variant af samma sägen

En svensk folkvisa sjunges ^{förekommer i Väst.} i den: "Inu på Emekalla g. av Ingolman Land."
 Ingong va i Tödsormalands i Törsjö ién rikor
 friu, som dom kalla Tintorparn. Han va
 strong me folks fett o villd knaft gie dom natto
 häldor dags vö. Tom som lito brytt imot enna
 so laga un bort o to to att va dom hadd.
 Toer va ingin nuad häldor förbarmandi. At
 sku quä som hun vild. Ién so händ e se ién
 dä, at ién torpara ^{ingong} om morin to an sku i arbits,
 kom lito fienari än tom andra, som just hadd
 hunni fara fraän quälw. Trin flö po trappor
 o va arger, to an kom för fient ti dagvärks. Han
 ja to: "eftir du kommer förjent ti dagvärkt, ju
 skan du på dit till straff, an du skall gå
 till skogin och nedhugga du största ek, som
 där finnes och dragv hun henne med toppen
 förut." Torparn gick ti skogin o vandra toer

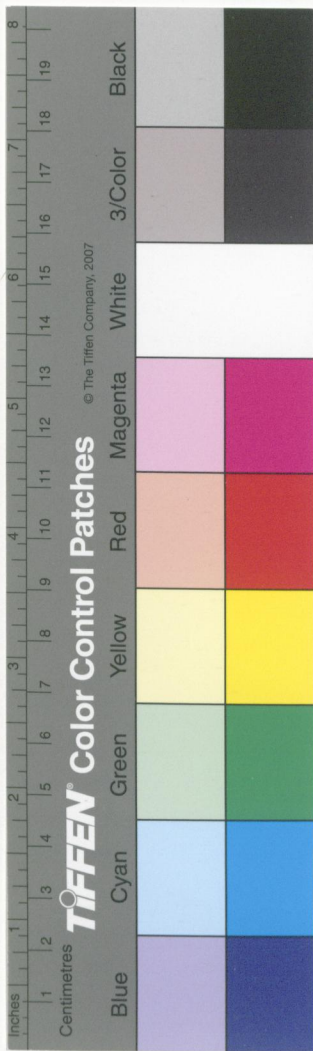
16 i sorg o bidrypslss o va i stor förtvivlan, föran
vist, at e sku va omöjligt ti uppfyll va frun
födra. To an so dar gick o va otoliger, kom in
kär til in o fruega va an grublar väl. Tor-
pam svara: "ja kom för frunt i da ti dagsvärka
o ti straff för hu bifelt frun^{me} fara ti skuggo hug-
ga den största iek, som joer a o dra himme den
mi skatan föri." "Hugg nu den här ek, jag
troar den skall vara den största." ja den karn
som kom til in. Torpam hugd några fåg som
vardicra fidon, so full den när, so e bara bra-
ka o cluna i skogen. "Dätt dej på stor andan!"
ja karn o to i skatan o dro iekin me in tokon
fast, at stobbar traed o alt va som va viegin
gar uika. To an kom ti porten, o iekin to imot
holpana, so störta tom me hela portvalv ti
bakkaw. Her e bar inn giron porten, so hyrta
e lito so fast n. Han som drö, ja to: "kria e jénik!"
Trin sto so trappen o hyrd, at kinnas dygde

17 man namn nämdest. So fikk frun dagsvärka, ja
jort o i go tid. Sama frun hadd dygda två fins barn
för hu dom nozo obetyddat hadd bruti imot un.
Hun bränd opp dom livandis i inn. Särlovi
fikk un nu in för säli dygd. Ti da so kom in
svart vagn me två svarta hästar fori. Tvän
sat in svart kläddor herris, som gikk inn o ba
frun komma med. Hun jörd inga invänningar,
utan frige bara, om un sku fua ti sin svart o karn
junfru mi. He fikk un o göra. To dom alla hadd
fät so i vagn, so bar e när giron luft, tils dom
kom ti in bygging i skogen. I den gikk dom inn.
To dom kom inn, so kamba den där heren huärskun
was so hwärt, at blönn flygt midan tinnana, sin
so la an blytoflor so folron kennas. So burja an
clansa me un, o so lango clansa an me an, tils blönn
flygt frun toflora. Under dannon so ba in ti fua
gic myklana ot karnjunfrun sin o fikk un.
To un to dom i händern, so bränd dom. To dom

hadd dansa i ein stund, so opna den ^{är} herren
 i ein lukko so gots, o blåa i elden flö' ur källarn
 Ti fländit nu Tintorpa frim. Träst'n skv si ester
 ur, men to flö' ein gnisto ur källarn o han
 förloora sitt i ena yggva. Herren fä' nu ot
 präst'n o kamarjungfrun, at dom skv uka
 himm me sama vagn, men int si lika'k. Kamar-
 jungfrun kund inga hold se, utan hon frä'tibik
 To förspann attsamman, o dom bli'v stanna
 i iett kärr. Tärifrån dom hadd ännu o' mit
 himm. Berättad af T Vest i Vjby i Lojo.
 Kästen in likadan berättelse om en rik o' f. i l
 gästgivarvårdinnas hädanfärd hude jag
 i min barndom förtäljades i Gamla Kalleby.
 Den lyder sålunda: Förna so är fän var ^{vi vilde} ein
 rik djästgivar-mör, som lå fleira viko ti
 fägg's förän in dödd. Han reisand, so kräfte
 in si opp ur fändji o sold ot dem va di
 vild hä. To ädor fä' ot ur, liggin still mör

ni i jak, so för en ofä: "värn a jak, to an far pågg"
 Län to e leid närmoni ot flö'te me enna, kom ein
 herr reisand o vild hä fljusskär. Sons kennas
 för o fljuss an. Han fäst bak på fljoss, o han
 to herren tjord. To fljusskärn fä' opp, so tyktan
 at mör hans fat i fljoss breivor han ti herren.
 Han tjord, tätt di kom ti ein störan byggning
 i flöji, tär juva brann o elds lyt ur all glä'sa.
 Herren läddel inn djästgivar-mör i byggnidji
 o to opp tjällar-luko so galvs, o to flö'bara
 blå elds opp. Ti flö'te an nu tjärndji o lä'
 luko pynkilek. Län gav an fljusspänga ot
 sons kennas o vänd okring hastes ofä: "lägg
 häts para som an vil, no' hittas han häin".
 Häts för to me ein obarmhertig fart. To an kom
 häin, var mör hans dö.
 Frän Orvas berättas dom en likaförgi berättelse.
 The va ingang för 40 år fän ein jättivar, som hüt
 giutt. Han va oubart fräl, rik o iläk. Han

från Österbotten

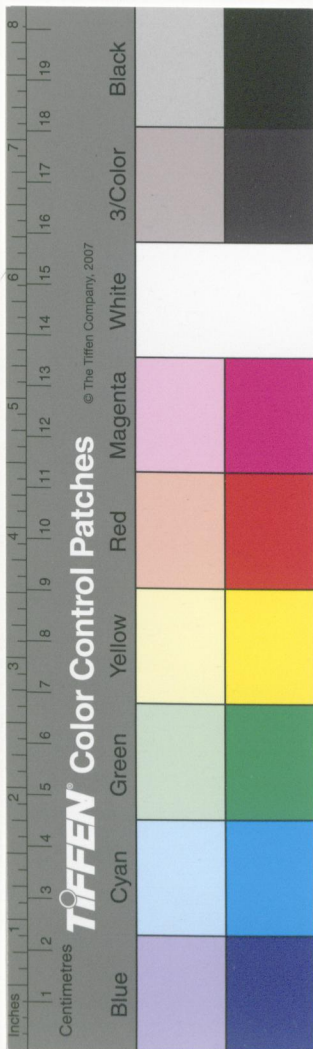
Jädel nästan hifstänkt ut feltjiffen o groela me
hold karar. Sän juist föran an död, kom
en herr o vila ha sushast. Jästjivarin mag
four o jussan. To dem kom ti halvågs
bjärja, ja den en staur byggning brivas
våjin i skoujin. Ta i jær för en byggning
jon int jv ha jiv för o int i gar håldar,
fast ja to va ti staurpädi i skoujal. 3 friga
jusskarin. "Inte ut jv ike har jv hider jiv
den för: vi skoujin o ike för vad ut ör för
flag," tykt herrn. To dem kom inn, so fatin
herr vir boudi staur bouk för je. To galvi jv två hovar
o prasira o ja ut jinnam fönstres o ja: "Korber
den int, int jnant?" Han som fat vir boudi
tykt to: tiden i inn, den mot komma vir.
Me sama kom den invidlandes me jästjiv-
varin, Hukjusjuu. Ten de två herran, so
prasira so galvi to to opp tjälshukun o
höitt in hel nör. "Nu i jær för dç," ja jusskarin
to an ja he tet.

från Österbotten

Me sama flakna jussan o att förparrn, o ten va en
midt so skoujin mellan Orvas o Manjal. To jiv
karin kom häim, var jær för hans, jästjivarin
dç. Berättad af J. Tust i Ryby i Laga.

7. Rolf Skirleksjon
(Trän Klaris)

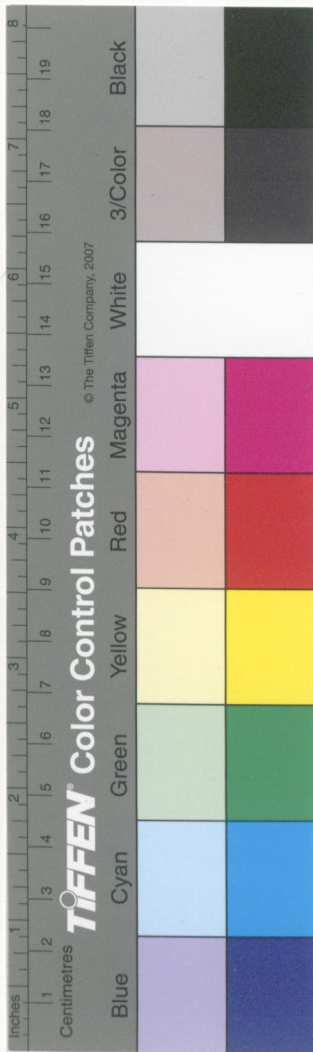
E va hengong hen konung från Jötland, som add
fäks jivnor. Den bygga ett Rolf Skirleksjon.
Tom gantlani brödrön va mytjin i krig so po vikinga
tugv add go lykke o me e den förilofe. Rolf
vild leara flå me jivnor ho fi hi grüton, va dom
fler köka. An för hit me hi krig hitan va imma.
Sann hen da ja för ansis: "vad skal bli af
dig Rolf, som leara gar har och flankar?"
"Jag skall förvärfa mig ett större konunga rike,
an min fader har," jvara Rolf. An add för
me hen kambrat, som ett Rolf Jötlandsjon vani
va hen förde ho träffa hen jiv, som boudi hi skoujin.

hi hen smal o'gg kjojo. Tom va mispikna ho
jikk hinn för hi fu, hur e skw va toer. Jättn
va bortfarin, o' Tom dæ pojkana la fu nér
ho kvil. Hom kvöldu komd jättn himms ho
bar po rygdin jättor ho bokkar. To an komd
hinn, so fläst an bokkana po golvstoja: "du-
sa skall jag steka åt mig till afton, o'ch du
samma skall jag äfven göra med er.

Men som jag ser, är i ären trötth, så sko-
lu e få hvila här på skinnen till mor-
gon. Men då skall jag steka eder!"
Jättn va hoansjuntit sto ho add bara heitt
höga midt hi pannan. Ti wæn stäld
an hen stäinällo för dönn, hat dom dæ
pojkana hit skw römm hit. Sænn to jättn
add stäikt bokkana, so la' an fu ho
fova. Pojkana ladedst po idana. To
dom trödd, hat jättn add somna, fläig dom
hopp ho to' heitt tré ho flö' hi dönn, för ti få

den hopp. "Hvad bältrar ni med? Væren stilla, nog
skall jag äta opp er," sa jättn. To dom märkt,
hat jättn add somna, so fläig dom hopp. Jättn mor-
va to leara hi fömnön. So snart an börja smaka,
so ciila kofjon skaka, to' pojkana fläikyaffeln,
som jättn fläikt bokkana me, o' skw nu den ta
nér flaksværds från väddeln; men e vild dom
hitt få nér. To fläig den heina po den handras
haksel, o' so fikk dom nér e. Tom glödga nu
fläikyaffeln, ho so flött dom den hi jättnsköga.
Atu sværds skw dom järn rakkon har an, men
dom ant hitt. Nu vakna jättn o' blæi kargor.
Atu snödel hokring riims för ti så fast pojkana.
Men som an hinga så, so fikk an hitt hinga
fast dom, hitan fikk tag hi bokkana. Atu flött
to hopp dönn för ti fläpp hit dom ho jättorn
fina, för ti bäter kunna te hestor som dæ pojken
Tom passa pi ho fikk fast hi hen bokk. Atu heinn
va hundor wægan ho den handor mitten örnön.

24 To jätten kastade hit baltjiv, så flog pojkanas ho mi
hit. "Farväl mi der nu jätt!" tykt tom. Rolf van-
dra nu imm. ho va lika låter ho trög som förr. Där
ansis ja lo hot an: "vad skall bliwa af dig Rolf? Du
uträttas ingenting, medan dina bröder ligga i
hännad och äro ut på vikinga färd och jag
va skatter." "Jag skall ännu underlagga mig ett
flörne rike, an min fader har," svarar Rolf. Men
an ja hitt hinga kom jätt biffk os jätt. Mör
ansis, vars fötöga an var, gas an två bifrojant
kapper, som fjddla an för väpen, som kan et
göra an hitta. An la den heina kappan pro ja ho
den handra bar an pro varm an pro haksen
klobbon. An gick nu hit hot sköldjiv. o lasträffa
an pro hen tokon kofjo, som an hitt förr adl jätt.
An jikk hinn o lömma klobbon ju hi faston
To an jat ho kaila hen stund, komd hen jätti
An ett päni färi läni göri mini. "Ja ä ter
för hein?" fråga jätten. "Jag är en viking" svarar

25 Rolf. "Viking trivs ej på land. Du är ingen hederlig män-
niska, därför skall jag döda dig med din egen klub-
ba, där i farstan, tykt jätten o adl Rolfsklobbon
hi and o friga: "är du här din?" An sken mi farna
anfall an. Men Rolf fläig to hopp to börja försvara ja.
"Ja tänkor du nu?" fråga jätten o sken sträkkimot an me
klobbon. Rolf to himot, ho hen två timmars färd strid
uppfö. Den fluta solunda, at Rolf, som adl bifrojant
kapper, so hitt hinga bätt pro an, flött okull jätten
to klobbon från an to flö. Uru hä an. So dödd jätten. Rolf
to nu blå valmans jakko ansis o dröden pro o börja van-
dra i sköldjiv. An mött nu tolv rövare. Tom tykt, to dom
ja Rolf klädd i jättns jakko: "tor kombar päni färi, läni
gäni, mini, vi ska lä o dödan." So rusa dom pro Rolf, men
an försvara ja tappert o flö hein hä an dom hijel. Tom
ander bläi to rädda to flyddel. Rolf lä nu bort jättns
jakko, so dom int sku tre an va jättn. An jikk nu nio
hot ärs tel, o tar lä hitt vikinga färd. An jikk kom böt
ho friga, an i sku fins nojokarhit. Men förhitt läddit an
ho landgondjiv ho farna

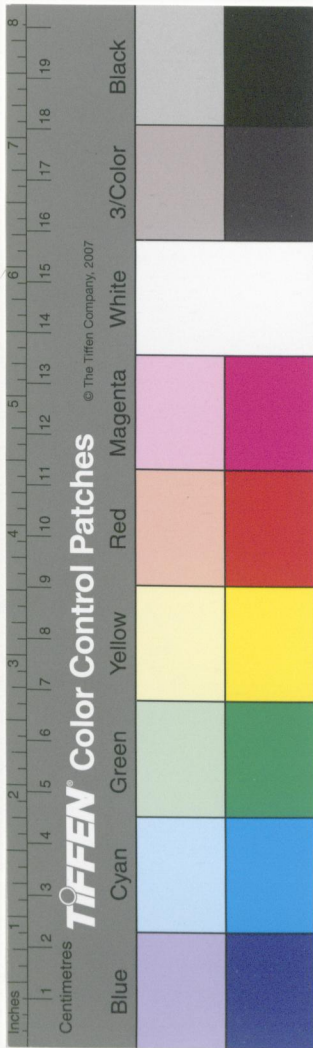
26
To an addliga so fœri ken stund, komd kaptin so stœan me vœrjon
heftor ryddjin hoft: flig hopp! "Va a ja jœrt dœi, to tu stœ
me: frœge Rolf. To kœrja dom stœss. Tom stœdist jœlœndji, tils
dom bœda bœkle hœi i jœnn. Hi vatens brottast dom œnnu
me varandor, so bara uvuna stœ hopp. To stœt old Rolf
kaptin jœlœndjehundor vatens, hat an dœdd. Undor hœla
stœndu, jœm rœkt hi tœi tœimær, jœ bœjœtœimœndji jœ hœ jœ
stœ jœ dig Rolf!" jœ tom vœld bli hœi me kaptin, jœ
an va so hœlakor. To stœt fœkk Rolf jœtœ mœt ken stœin, hœ
jœ fœkk an kaptin hundor jœ, hœ old an jœ lœndji hundor vatens
hat an drœnkœ. Bœjœtœimœndji, to me Rolf hœ kaptin. Tom
jœr me ti handœ rœjin, hœtt va dom fœrgœna dœila Rolf bœr
hœ old hœtt hœgga jœlvor. Tom jœg ti fœrœn lœndor. To stœt
komd dom ti ken komungœ gœal, tœr vœ hœtt i œrmœn-
nœna hœva jœ hi gœmpœlœikœ. Kœndji, jœm va hœtt
lœgg jœt hœ jœ jœi. Tom kœttœ krœans bœin hopp hœ
lœftœ hœ fœffœkt, vœmm jœm stœ kœtt œkt. To Rolf komd.
jœ bœi kœndji an fœffœkt kœttœ. Rolf kœttœ to bœin jœ
œkt, hat œ hœtt komd œiœ ti bœika. Kœndji, jœm œtt stœffœn,
tœgtœ mœttœi hœm Rolf. Midœn kœndji jœ jœ jœin œrmœn

27
gœmpœlœikœ, jœ stœggœn jœggœl hœvœr an hœ fœld, hœm jœppœrœppœ
i kœttœ œnsœ. To kœndji vœttœ hopp jœppœrœ va hi œ hœttœ gœttœ
œrœtrœ œ hœ undœrvœttœlœ. hat œ va œr fœrœn hœm jœrœssœ
hi Gardœritji, jœm œttœ Ingœjœrd. Kœndji, bœlœi bœjœm-
rœggœ, œr œm stœ jœ dœm dœiœ jœrœssœn, jœm œdœlœvœktœ
œr fœrœn Gardœritji ti jœimœl. An frœge tœttœ Rolf: "vœttœ hœ
dœu fœrœa tœtt Gardœritœ œttœ stœffœa mœg jœrœssœn tœggœ-
jœrd tœttœ gœmœl?" To hœttœ handœn vœggœ fœrœa, jœ hœttœ
Rolf: "jœ stœ vœttœ fœrœa." œttœ bœlœi gœvœn ti kœng stœffœn
hœ gœv œm jœm hœimœ bœjœrœjœnœttœ kœppœ, jœm va mœindœ.
Tom hœttœ vœttœkœp hœ Rolf fœrœ ti Gardœritji.
To vœggœn jœ hœm gœngœttœg tœrœffœ Rolf hœm kœng jœm œttœ œr-
vœr. An frœge: "hvœtt hœttœ dœu œttœ hœvœn fœrœn kommœdœi?"
"Va stœ changœ ti va jœ œttœ hœ vœttœ fœrœn jœ hœm bœrœ"
jœvœr Rolf. To bœlœi œrœvœr jœlœrgœr, hat œm hœttœ mœnœ
Rolf ti stœttœ hœ rœjœ jœ œn. Tom stœdœs rœttœ stœrœftœ, mœ
ti stœttœ komd Rolf jœ vœinstœ. "Nu œr jœng dœiœ gœnœn œttœ
vœppœppœn, œttœ dœu bœttœ mœin hœrœi," tœgtœ œrœvœr, œ bœi œn
hœm rœidœ. "Di œstœ lœr hœttœ mœi, jœ gœttœ fœrœ jœlvœr
rœidœ," hvœrœ Rolf. To vœggœn jœ œrœvœr hat Rolf: "vœttœ

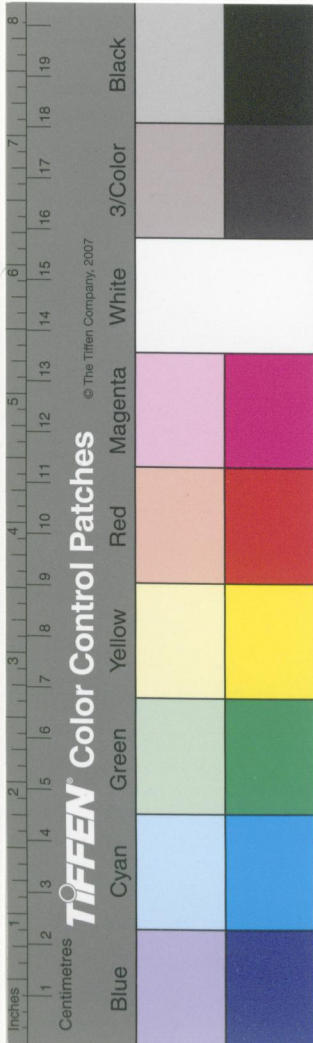
du vara mig behjälplig, att jag kan föra prinsessan
Ingejerd från Gardanike.²⁸ Rolf son (hen bisjälige) kär-
vara: "ja ska föra va ja kan." To väjjen komd dom
hengong ti hett ställe. to Orvar tykt: "här har jag bekant,
jon vi kunna laga in hos för natt." To väjje. Hon
moron to Rolf vakna, so tyktan so vara hövande tuggor
To an fastkonst va vatjen, so märket an, hat an ängd me
föttervaki tätti. Hundr uru add an hen heldbrasa.
Rolf mosta nu lava bli Orvars tjnare. Orvar bi-
rätta nu för Rolf sin dröm, att ja hat an adal
drömd, hat an sku ta himn hiti fört rilti hi höstör
ho ja hen prinsessa. Vi bäddon fin, so tykt han, hat an
add hiti örn me koljo. Örn add an annu vir bäddon
fin, to an vakna. Vill du vara mig behjälplig att inta
Gardanike? friga an hetor här Rolf. Ta ja föimär,
tykt Rolf. To dom komd ti Gardanike, sto kändin pogen
o vild pott viter, om dom va kuggar. To dom for a "väi"
so ja kändin: jag gissade det, to an sag Rolf, jon va klav-
gor hi fin bisjälige kappor. To dom ja ärando pite, so
tykt kändin til Orvar, jon lita: "nog had mängen for a elg"

förfökt detsamma, utan att hafva lefkaats. Men vi det vakt
hger du, jon kommit, for a förföka fäskunn. 2. et det
ikke din vapendragare? friga kändin vidan. "Sag det jag"
vara Orvar. Du måste fört förföka te fast en hett hjort här i
skog. Kan du detta, ska du ja prinsessan. Många hafva
redan fört dig förfökt detsamma. tykt kändin. "Jag ska
förföka, tykt Orvar. An for ti sködjin o sku ta fast hen
viter incl me jilvörör, men hinga fick an fast den.
An bi to Rolf jör e. Indin sprang to hi hen dal'fjängning
o Rolf for heftor. To an sprang heftor indin, so for
den ti hen kuggor, to toer sto hen gumman dörv o ja:
"hvem är det som jagar min hjort?" Rolf for to o ja
vänn an va, "Nog har mängen förfökt, att fört bröt
min hjort, och nog for afven du ta elg, men snart
kommer den tillbaka." tykt gumman. Men nu va
tilika gräddor, o ja: du kommer, att hjälpa op. Min
dotter är sjuk, och hon blir frisk, när den utmärk.
Tarte hjärte håller sin hand på hennes hufvud".
Rolf jörd som gumman vild, o dotter ennas blå
friskor. An fick nu indin ti bil'ning. to flängd

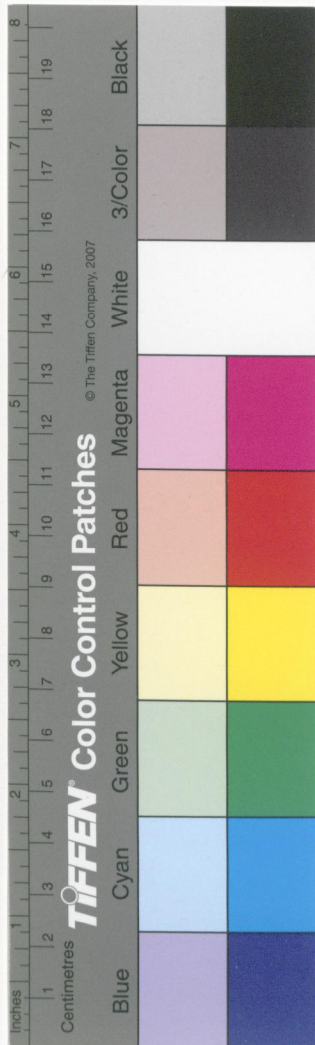
nu inder po ryddjinn ho bar den. To an komd l'ängor
 framm, so far du hot Orvar: "tu för nu bär du,
 för e va tu, som skv skaff framm den." Indin
 svarkast so försöcht, hal e va mödun ti kun bärdu
 Orvar kund ho nu knappast n'öd få framm, den ti
 kungsgälv. ^{so snart Orvar kom framm, so va a' so skilt, hat knapt oika tala}
 To kundjinn komd o' fikt so jortu so far an:
 "är det du, som hämtat hjorten, är det uke du kan o'?"
 "Sog är det jag, som gj'nt det," svarar Orvar. Rolf var
 bisj'ligor o' så l'ito tafattit. "Ske får du ännu prinses-
 san, du mäste först hämta mig kung Rings vapen-
 rustning, tykt kundjinn. "Får jag taga Rolf med, när
 jag far efter den samma l'ite Rings goafhögg?" frågar
 Orvar. "To' stas, svarar kundjinn o' så: "mängen har för-
 sökt det för du, men det har misslyckats." To dom
 komd ti sködjinn, so börja e försöcht storma ho troll
 räid po kvantar jinon häila lusten ho drakar flög
 hövdr halt. Tredon brast ho blait hikall, ho hitt för
 skräktit hövdrar hopp'ho. Munga furor full r'inn
 ner po Rolf ho Orvar. To blai Orvar förskräkt

ho far hot Rolf: det är be'lysnadigt, att ingenting skadar dig.
 du fallt in stor fara öfver dig, utan att du d'ar af lo-
 wagen skada. Sitt du ike fara ensam efter kung Rings va-
 penrustning, ty jag kan ike följa dig? "Jag har ju lofvat att
 vara din tjänare, jag skall ark hämta dig kung Rings vapen-
 rustning och härt," svarar Rolf, du för ensam, midan e dödra
 ho hövdrar till ho lusten va full me drakar ho troll.
 Slutligen komd an so l'oggt hinn hi sködjinn, hat an far hit
 stort skaket omkring Rings gräv. Skakts va ha sto-
 trennar. To an komd framm, so skuta e här ti stormar. Rolf
 to' nu hitt stort m'ittr'e, som add fallit hikall, som an l'it m'it
 m'irn ho tabla solunda hopp. To an komd hopp po ögin.
 so va an gl'ido hit a komd so, lo'pet bestar mödor ho öfver.
 So snart an komd hopp, sat Rolf m'it po ögin ho far: "välkom-
 men min far, nog känner jag dig Rolf. Du är den enda,
 som är värdig att få min vapenrustning. Mängen har för-
 sökt få den, men för ingen har det lyckats. Min härt
 skan du ark få. Ingen annan härt än min bär dig. Han
 har "signat" i flera hundra år. Han är på b'it här i thorn
 både sommar och vinter. Jag har här två vapenrust-
 ningar. Du må aftra i fälek, den andra äteta.

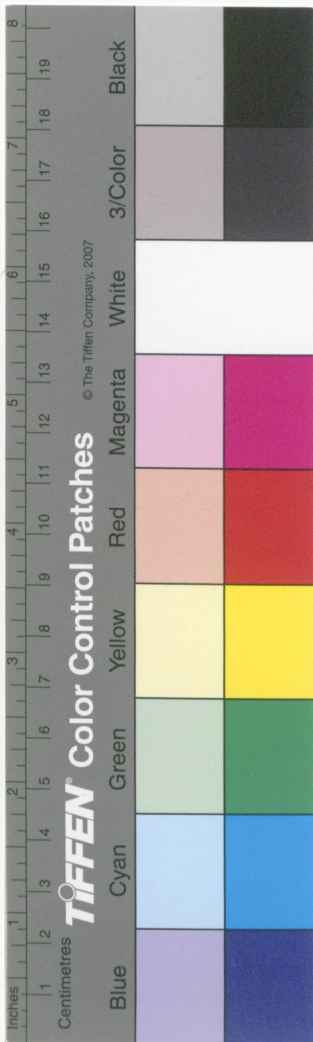
32
Min härt skall du äfven få. När du ropar honom i namn,
kommer han emot dig. När du står på skolden, du får af
mig och han klingar hos du framgång i krig. Klingar han
ej, så får du vänta dig nederlag. Rolf rådd nu hi Ringgs
rustning ho po anas äit ti Orvar, som vänta an. To
dow komd ti Gardariti hi Orvar vija Ringgs väpnr-
rustning hot kundjin to dinggs äit tykt kundjin: "männ
du har hämtat den, nog tror jag, att det varit din komrat
"Nog ä det jag, som varit efter den förfakra Orvar.
Jike får du annu prinsessan. Gardariki är beherstätt
af 15 furstar, och jag vänta föra krig mot barbariske
folkflag. Om du befragar dessa folkflag, skall du få
prinsessan." To Orvar komd hit från kundjin, so gar an
hot Rolf den skäta väpnrustning. Orvar för hit hi
krigs, men an blai stadjin ho modast komd tillbaka. An
fä to hot Rolf: "nog vänta du föra ut i krig, om du
förmår något. Rolf jikk to ti skodjin bestor Ringgs väpnr-
rustning. So frvänt an röja ästen hi namn, so komd an.
Rolf för nu hit mot fienden an höver vann hatta
Gardaritis fiender ho komd tillbaka som signas.

När Rolf komd tillbaka ti Gardariti, va kundjin dödd. An förd
nu väpnrustning hi tillbaka ti jite som stället ho stift ästen to
hi skodjin. Kung Ringg sat po sin ög höja: "välkommen min son!"
Du skall blifva kung i Gardariku. Härefter för du mig
ihv mer. E va nu tindi gongon Rolf va ti kung Ringgs ög ho
halla gongon modast an po hit hi kullfalliastad, som an
lä mot gräsmässon, klättra hopp ti ögin. To kundjin hi
Gardariti va dödd, so vilol prinsessan Solvrs bristämme
vänn an skur lä ti man. An hoppställd jaldätrarna hi
fäks linjer ho jist hi råden po fäti linjon ställd Rolf.
Prinsessan fä to po hatta, som var to. To va ho monga
jättar me hi råden. An tappast skur an lä ho fäti
skubajoras jinn ställd. Orvar völd to her liden dvärg
ti stid me Rolf, som an fägs för den tappast jinn.
Dandis dvärgin va her trollkär. An förk ni hi jorden ho
komd hopp tillbaka. Håv va an hund ästvägan här framt.
An jörd monge konstör ho old so landji hit som indjin
skur a jöst. Sist stakk Rolf lannen jinn an. An rådd to
hokring po banan o old dvärgin po lannen. An äit
öje me folk va närvarandi ho hatta fä, hat Rolf äit
vunnit. An to nu prinsessan po fälsknappen ho so bar

34
 i hån. Prinsessan ädd tri dvalnar löpigt gullgullt är. Orvar
 för ho me. Hon kvämma to dom sku kvil häver natten
 fo flö dom hopp två tält. Hi den keins kvila prinsessan
 ho hi den handas Rolf ho Orvar. Hon moron to Rolf
 vakna, fo tjänd an fu förför hit tungor ho älsk skrapa
 an nu fram föttror för ti väk hopp an. To an
 vakna, fo märkt an, hat Orvar ädd huddi ^{in förgämlig kappor} båda föttror
 häv an ho a litika lakt nogo dvalandi ämnas po uun anvis
 Orvar ho prinsessan va bosta. Älsk baid fu nio to fo flapp
 Rolf po ästryddin. etn rädd nu ti Skjffans rätji
 To an komd ti, fo va kunnin dödar Rolf kvävla fu him
 ti kunn dvarg, fann bödd nära ti äro. etn jömd fu mellan
 sköps ho vädjir. To dvargin komd inn, fo va an
 hargor, för dom ädd misandla an po äro etn vishin-
 ga häv Rolf. Sleptor kunn hörsrarka Rolf an ho
 komd från jömunin. Dvargin blai förvånad, to an
 fikke fu Rolf ho märkt hat an va kätan föttror. Rolf
 bai nu dvargin använd kalla trolldomsmedel an
 tjänd för ti på an friskor. Dvargin jödd va an kunn
 för ti på Rolf föttror to böija väkon. E lyktant, ho Rolf

35
 föttror böija väkon, fo an hätor blai friskor fann förr.
 Skjffans fann va nu kunnig. etn ädd Orvar himbilla, hat va
 an fann ädd vanti hätor prinsessan ti Gardariti ho bär fu
 an ti jömd. To framt Rolf blai friskor rädd an ti kunnjögila
 komännona böija to hätor jöra nann häv dvargin to kunn häv
 dom kasta kunn bänkötä hi uun po an ho vija jitt förakt
 för an. Rolf to to bänkötön ho kasta libak. Den jö jömm
 ämnannor ho ti vädjir, toer i fastna fast. To i blai brädd
 ho Orvar sku jittu prinsessan lät kunnin ^{in bär} Rolf jitt po öron
 jidlon kom fu ho Orvar po den vänstra. E fiderga Orvar,
 nu an täkt; kunn väjga bänköt jær. Kunnjögila ädd nida
 po ur Orvar a kunnjögila kunn väjga ti Gardariti
 framtäld vir mällidn kunn fräje ti jästörna jinn: va straff
 den böda fä, fann litägnar fä haran häffjögila. etn bär äng:
 gas nu kunn hi munn. fann Orvar. Kunnjögila fann to:
 du i den munn fann fä har kunnat. Du har förför hit kunn
 dig Rolf fästjögila. etn bäräld to faldätsen jinn, hat dam
 kunn gilla Orvar ho fann ti sködjir o äng an. Rolf
 blai to jitt nu prinsessan från Gardariti. Prinsessan
 fann to. hat va Rolf, fann rädd a Gardariti från underjögila

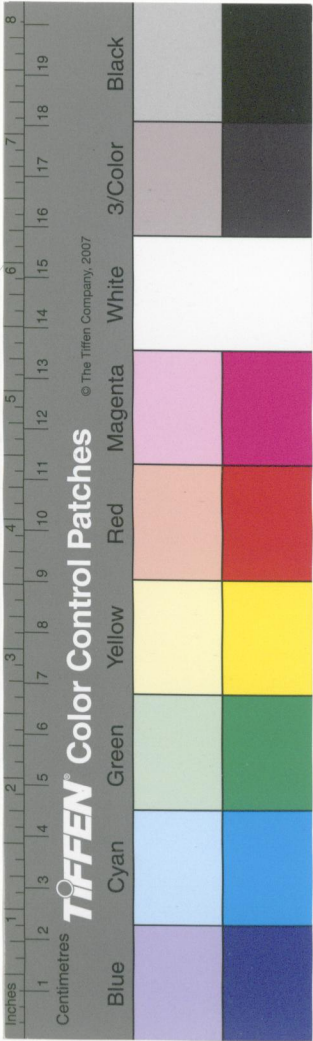

8. Rika Pär
 (Smily: Kano.) Varianta i Bramaf, tappfjedd m. Trö.
 En v. hengong hen rikar ärrer, som ett Par. En a hengong
 Ett den spackloman, hat hen mölmarjökken bli mäg hotten
 To an pot e, jo för an ti mölmarn ho to pojstjen ansis
 ho kasta an hi damman. Men pojstjen raka mör mot
 kvärnjels, ho mölmarn fikk hopp an higgjenn. Sen
 komd Par ti räis bort, ho to fiskän gra, hat mölmar
 pojstjen länd. Par för to ti ho skräiv hitt bräiv, som
 an ba' pojstjen för ti frin ansis. To väjjen jo mott
 pojstjen hen präst. En gav to bräivs hat präst n,
 som last va som ho skriv hi e. Ett hi bräivs hat
 frin sku föjjes an. Prästen skröv to homan bräivs,
 hat frin sku old an väl, tis an sku kom a inn.

[illegible]

Tom friga vola: "Var ska du fara?" "I jättnes hästar tni
jäggspräda hot rika Dörj para pojtin." "Hä a hingen
komit tar mä liv. Men lyckastu lifväll din jak, so frög,
va vi ska jora hot fjäldon var, to vi hitt hinga vatten
fär tar." "E ska ja jora," para pojtin. "En för längor
framm ho komd ti hitt färgtälld. Tomkärn friga
to: "Var ska du fara?" "I jättnes hästar tni jäggspräda
hot Dörj para pojtin." "Hä hingen a komit tikik, fona fona
li. Men komst du tän mä liv ho du lyckas lifväll din jak
so frög mä fama, va ländji ja ska most vara farkar," tykt
farkärn. "Ja ska put i," para pojtin. "En komd ti jättnes,
so va an borta ho utron ansis bara va immar. "Hur har du
kommit hit?" friga gunnan ho ja: "Här jätten kommit hem, ja fönkam
digo." "Pojtin ja to arande fönso tykt tihke: "Var t hä tom tni prinsena,
fona a för punni?" "De äro här utan för dörrin de die tni fönkam jätten
bara du här du med du här kappan, ja fä du lif para gunnan
ho jorden kundes fändji. To jätten komd immar, so gunga häila Not. So
pratan komd immar, so ja an: "Här lukter af de kristnes blod." —
"Ja har kokat vittboud: det är utta, fona du kanna lukten af," para
gunnan. "Hä e para va jätten lifväll. Sann to den lök holliga

ho jätten allt förra, so nykt gumman hällt jäggsträd från uwa
ansis ho påld hundor fändjin. En vakna ho va haggos ho friga:
"Hvad gjörde du nu?" "Du drömmar," svarar utron. Pojjen³⁹
Hoppra jäggsträdd hi fikkon. Senn to jätten förra, so nykt en
hätor heit jäggsträd från an ho påld hundor fändjin. Pojjen
to e ho Hoppra e hi fikkon. Jätten hätor vakna ho friga: "Hvad
has du för dig? Vidas has du aldrig gjort." "Du drömmar,"
svara gumman häldes från ansis. To an hätor förra, so nykt
en i tride jäggsträdd från an ho påld hundor fändjin. Pojjen to e
ho Hoppra e hi fikkon. Jätten vakna ho blai jaggor, hat an
täkt på från jin, men en lyckast kösstulan. Far gong
jätten vakna, so friga en i som pojjen vill vita ho jätten
för. Helt edas la pojjen no minni. To jätten förra, so
för pojjen bort. An to to jätens tjapp ho för mäden so
tom där två flinara kitar för dönn, ho to blai tom ti
livs. To pojjen för, so vakna jätten, ho sprag häftor an
so e bara dundra hi foto, men ant an ritt, för pojjen
va to reidan no handlor jidlan här pängställo. Farkir
föckundra ji, en an komd må livs från jätens so friga: "Va ja
an kom maj? Nippor ja snart bort!" "Ja jag to vi kombor
kover ti handlor jidlan, lykt pojjen. So den komd kövör, so ja
pojjen: "En nippor bort, bara tu prätkan du förtu tu för kövör hi

händlar ho för: "Var du ju länge förgärlig som jag har varit, kanske
du alltså öfverflödigt bost." Jättnar som möte häftor pojtarn, som
ho hövsa tisanter sidon. To fackarna och völd hövsa an, so fack-
karn jättnar hi händlar ho för: "Sitt nu ho so ländig ja du fästa jag,
kändis du ho vil bost." So bläi jättnar fackar. Men den förra
fackarn för bost mä pojtarn ho prinsarna. Tom vandra nu
ho komd ti i stallo, to ordan hitt fäkt vatten hi gäldon. Tom
förra so, ur pojtarn flapp mätiv från jättnar ho friga, kom
an komd ti friga, ur dan sku hi älskvalm libak hi gäldon, hi
pojtarn friga: "Sitt jättnar hi biggrivagor hi bostad. Bara ni täl
hopp an ho vandra gäldon, so kombar hälsövalm libak hi
dum, ho tom som drikkar hur den bli friska." Tom jörd so
ho gäldon fäkt fästa friska vatten libak. Tom gärdan nu, hur ho, so
fäktan pängar. Stokand nu ti i stallo, to ordan adol hit fäktan täl
Tom fäktan, so ho fäktan, ur an adol komd libak mäktiv från jättnar
ho friga: "Ja ja jättnar, to so: mi fäktan hi hopp hit bän, som hi biggrivagor
händlar rättsona vad, so bostad i fäktan." Tom jörd so ho täl bostad
rättsona fäktan. Tom va glada ho gärdan hur ho, so fäktan pängar, som
kändis gärdan. Tom dar prinsarna, som va förrandaga ti fäktan, gärdan
an ho pängar, so an bläi hur rikas kändis glada folgo tom mäktiv
bost från jättnar ho älskvalm jättnar ustun. E va hit händlar, hit
jättnar vandra hit fackarn "ho kändis hit," so an völd hövsa ti händlar
sidon för ti fäktan tom fäktan. To dan komd ti i stallo, to ordan hitt
flapp händlar, so förra dan so, ur an mäktiv a flapp bost från
jättnar ho friga: "Ja ja jättnar?" "Ja ja: nyplana hi händlar trappor."
händlar pojtarn. Tom fäkt ho itta nyplana, so dan flapp händlar. Händlar
fäkt pojtarn hur ho, so fäktan pängar. To an komd libak ti rikas fäktan,
so va an händlar rikas ho ländlar hit an tom dar täl fäktan
Händlar hur dan nu händlar fäktan, nu dan fäktan var fäktan ländlar
händlar fäktan: "Ja ja fäktan, fäktan pojtarn." So dan fäktan, so fäktan
an ho ti, so an fäktan, to fäktan fäktan ho rikas fäktan. To an komd
ti fäktan, so fäktan fäktan an hur fäktan hi bostad an ho fäktan:
"Sitt nu ho fäktan jag var fäktan händlar, du du önskar
flapp bost." So bläi fäktan fäktan, ho pojtarn fäktan fäktan an
ti ustun ho dan ländlar ländlar fäktan ho völd. Bara an fäktan
fäktan fäktan: "Sitt nu ho fäktan." Tom fäktan.

